

det ifølge Grundlovens § 32, efter hvilken Paragraph der kan sees „Undtagelser fra de nugældende Love (o: den 5te Juni 1849 gjældende), som ifølge hidtil gjældende Regler have været i Brug“. Men for det Første er det et stort Spørgsmaal, om ikke det, at Finantsloven er en ny Lov, gjør, at Eftergivelse af Indtægter, der ved den ere fassatte at skulle indflyde, ikke kan komme ind under den nævnte Paragraph, og dernæst ligger det i alt Fald i selve den Maade, hvorpaa Rigsdagen altid har været stillet ligeoverfor det hele Bevillingssystem, at en saadan Eftergivelse meest passende maa henhøre under den. Det har af let gjenemskuelige Grunde paa ingen Maade været Udvalgets Mening, at Skatteestergivelsen skulde nægtes paa et senere Stadium, men man har kun ved at stille Forslaget villet antyde, at Eftergivelse af saadanne betydelige Skattebeløb ikke burde bevilges under Regnskabet, men at der paa Finantsloven eller ad anden Veie maatte søges om Bevilling dertil.

Med Hensyn til III. „Indenrigsministeriet“ under Antegningspost 12, vil det sees, at et Fleertal i Udvalget, hvortil jeg ikke hører, har henledet Opmærksomheden paa, at man ikke synes itide at have modarbejdet en Overskridelse af circa 800 Rd., en Meerudgift, der vedrører Befordringsudgifter for Officerer og Opsynsmænd o. s. v. Det er forekommet Mindretallet, at man ikke kunde slutte sig til det øvrige Udvalg, før man havde faaet et nøiere Kjenndskab til, hvilke Veie o. s. v. der have været under Arbeide. Har der været et stort Antal Veie under Reparation eller Anlæg, maae selvfølgelig Udgifterne til Befordring etc. noget have overskredet det calculatoriske Beløb. — Under Antegning 18, har Udvalget tilladt sig at henlede Rigsdagens Opmærksomhed paa det Spørgsmaal, om Havneafgifter i Almindelighed, og navnlig til kongelige Havne, specielt her til Frederikshavns Havn, kunne forandres uden ved Lov. Som det sees af Antegningen, er dette steet, men Udvalget har kun villet henlede Rigsdagens Opmærksomhed derpaa i dets Almindelighed, før at det ved en anden Leilighed kan blive taget under nærmere Overveielse. — Hvad den grønlandske Handel angaaer, da har Udvalget befundet sig i den

mindre behagelige Stilling at maatte udtale sin ringe Tilfredsstillelse med den Maade, hvorpaa den paagældende Antegning er behandlet af Statsrevisionen. Det dreier sig jo her om en Overskridelse af et Beløb af over 12,500 Rd., og der findes ikke nogen fyldestgjørende Forklaring om, hvortil Overskridelsen er bleven anvendt. Det er forekommet Udvalget, at calculatoriske Bevillinger, især naar en saa betydelig Overskridelse har fundet Sted, netop bør være Gjenstand for en særdeles nøie Overveielse og foranledige en fuldstændig Begrundelse. — Under IV. „Justitsministeriet“ er der en lille Post, hvor der atter er paaberaabt en ældre kongelig Resolution, nemlig af 12te Januar 1810, og hvor Udvalget med Statsrevisionen er enigt om, at denne kongelige Resolution i det foreliggende Tilfælde ikke kan betragtes som gyldig. Den nævnte Resolution hjemler Fyrbøderne Ret til at faae Halvdelen af Værdien af det sparede Brænde. Statsrevisionen har i sin Indstilling sat en Motivering, der lyder saaledes: „Den paaberaabte allerhøjeste Resolution kan, som ei stadfæstet ved Finantsloven, ikke ansees som Hjemmel for den brugte Fremgangsmaade; denne kan derfor ikke billiges, men Udgiften, 54 Rd. 76 $\frac{1}{2}$ s., faaer at passere“. Det er forekommet Udvalget mindre rigtigt saaledes at stemme over en Motivering; det har derfor blot henledet Opmærksomheden paa Sagen, for at Udgiften ikke oftere skal vende tilbage, men indstiller iøvrigt, da det paa Grund af Omstændighederne ikke vil foreslaae en Nægtelse, at „Udgiften, 54 Rd. 76 $\frac{1}{2}$ s., passerer“. — Under „V. Sorø Academi“ vil man see, at der er forskjellige Antegninger, nemlig under Nr. 8, 10 og 25, vedrørende Sorø Academi, under Nr. 11, vedrørende det lærde Skolevæsens Regnskab, og under Nr. 6, 9 og 12, vedrørende Regnskabet for Seminariefonden og Seminarierne, hvor Statsrevisionen har ønsket forskellige Oplysninger fra Ministeriet. Disse Oplysninger har Ministeriet vel tildeels givet, men efter Statsrevisionens Formening ikke paa en fyldestgjørende Maade, idet Ministeriet har tilsendt Revisionen Regnskabsmateriale og sagt til den: Vær saa god og undersøg nu selv, hvad I ønske at vide. Udvalget har i denne Anledning